

Artykuł został poświęcony potransformacyjnej poezji jednego z najważniejszych twórców węgierskich w Siedmiogrodzie, [cost](#) Sándorowi Kányádiemu. Autorka analizuje sytuację polityczną dyktatury komunistycznej w Rumunii wobec pisarzy węgierskich i odwilż kulturalną w latach 1989/90. Tekst został oparty na analizie wiersza *Or*

miańskie nagrobki

z tomu

Grzywa i czaszka

,
[approved](#)

w którym dotychczasowa poetyka idylliczna została zastąpiona poetyką gorzkiej świadomości zmieniającego się świata. W interpretacji wiersza skupiono się na wykazaniu znaczenia takich pojęć jak ?krajobraz siedmiogrodzki?, zanikanie pamięci o mniejszościach narodowych, ?ojcowizna? w poezji S. Kányádiego.